

privat Handel. Det ærede Medlem Hr. Rahbek kan ikke være uvidende om, at dersom han køber en Gaard og skal overtage den til 1. April, som det ærede Medlem nævnte, og vil behandle Jorden før den Tid, vil det afspejle sig i den Købesum, det ærede Medlem vil komme til at give for Gaarden, det er ganske naturligt, i Virkeligheden overtager han Gaarden paa det Tidspunkt, hvor han begynder at behandle Jorden.

Niels Frederiksen: Den Voldsomhed, hvormed det konservative Folkeparti gaar imod det foreliggende Lovforslag, har i nogen Grad overrasket mig. Man bruger i Betænkningen saa kraftige Udtryk som, at et Lovforslag som dette og en Bestemmelse som den, det indeholder, vil gøre Grundlovens Ejendomsparagraf illusorisk. Jeg kan ikke rigtig fatte, hvorledes man kan komme op i de Højder i det foreliggende Tilfælde. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at der er dog i det foreliggende Forhold en Lighed med, hvad der sker, naar Staten erhverver en Jordstrækning f. Eks. til et Baneanlæg. Fra det offentliges Side har man da udset sig denne Jordstrækning til et bestemt Formaal, og man sikrer sig ved Lov Retten til at forberede, at dette kan ske uden Tab for nogen Part. Ved Lensafsløningsloven blev det bestemt, at visse Dele af Lensgodsernes Jordarealer skulde anvendes i et bestemt Øjemed, som fandtes betimeligt og rigtigt af Hensyn til Almenvellet. Denne Anvendelse kan kun foregaa uden Tab, naar de forberedende Arbejder kan gøres rettidigt og paa forstanding Vis, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at man ikke kan sammenligne en almindelig Ejendomsverdragelse med den anden Anvendelse af de paagældende Arealer, thi det ene Arbejde griber ind i det andet i Overgangstiden, og det vilde være urigtigt at overtage disse Arealer saa tidligt, at vedkommende Bruger eller Ejer ikke havde Lejlighed til at gøre Jordbehandlingen færdig, saa at Afleveringen kunde foregaa under de Former, som betingede den Erstatning, han havde Krav paa. Der bliver altsaa en Overgangstid, hvor der skal foretages visse Ting, visse forberedende Arbejder.

Hvis man fra det konservative Folkepartis Side fastholder den Opfattelse af Ejendomsretten, som det har givet Udtryk i Betænkningen, betyder det efter min Opfattelse, at en genstridig Forpagter, enten han er Præstegaards- eller Herregaardsforpagter, med Ejendomsretten som Grundlag kan mod-

sætte sig fornuftige Foranstaltninger til Udnyttelse af Arealer, som det offentlige i Henhold til Lov skal overtage til en vis Tid og udnytte i en bestemt Retning; han kan selv diktere de Vilkaar, hvorunder han vil give sit Minde. Men det ærede Medlem Hr. Ulrich maa dog vide, at det kun er ganske enkelte, som har den Opfattelse af Ejendomsbegrebet i det her omhandlede Forhold, idet det i næsten alle Tilfælde har været muligt ved Forhandling at naa til, at de omtalte Arbejder har kunnet udføres uden Indsigelse. Det er kun ganske enkelte, der mener at kunne benytte sig af Stillingen til at tilvende sig en Fordel. Konsekvenserne af at indrømme en saadan særlig Ret for private til at tilvende sig en Fordel overfor det offentlige vil efter min Mening blive, at Kravet herom vil blive stillet af mange. Jeg vil slutte med at sige, at der fra næsten alle uden Undtagelse er vist baade Forstaaelse og Imødekommenhed overfor det Arbejde, Jordlovsudvalget udretter paa Statens Vegne, og at det kun er fra ganske enkelte Sider, der er gjort Modstand ud fra den Betragtning, at der er Mulighed for at opnaa en økonomisk Fordel, som Staten skal betale. Efter min Mening er det ogsaa ganske forkert at nævne den rige Jordfond som en Kapital for sig; Jordfondens Midler er Statens Midler, det er Folkets Fælleseje ligesom andre Midler, der er til Statens Raadighed, og det nytter ikke, man vil have det opfattet som en særlig Fond. At kaste disse Midler ud til de genstridige, der prøver paa at udnytte Stillingen, vil være letsindig Omgang med Statens Midler i et Forhold, hvor det paa ingen Maade er paakrævet, at Staten skal yde noget. Konsekvensen af den Opfattelse, som næres af det konservative Folkeparti, maa altsaa blive, at naar enkelte større Borgere i Landet prøver paa at pumpe Statskassen for en Pengesum uden nogen som helst Grund, idet de blot henviser til, at de har en Slags Ejendomsret at støtte sig til, skal vi, der varetager Statens Interesser i dette Forhold, bøje os for det urimelige Krav, fordi de støtter sig paa noget, der kan faa Skin af at være Ejendomsret; dette vilde medføre, at man vilde staa overordentlig svagt i mange andre Tilfælde, der er langt mere betydende.

Derfor kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, da det ikke griber ind overfor Ejendomsretsbegrebet paa en saadan Maade, at man behøver at frygte derfor.

Landbrugsministeren (Bording): Da der ikke af den ærede Ordfører for Lovforslagets Modstandere, det ærede Medlem